

Omisskännligt – bävergnag! Bävrar är skygga djur som sällan visar sig för oss människor, men spåren av dem är lätta att upptäcka.

Naturdetektiverna spårar

– vem har varit i farten?

November är spårens månad. I norra delarna av landet har snön lagt sig och gör det lätt att följa djurens rörelser. Men även där det inte finns snö kan man se spår efter djur. För den som är uppmärksam skvallrar t.ex. avtryck av tassar, gnagmärken och spillning om vilka djur som har passerat förbi. I skogen kan alla bli naturdetektiver för en dag!

I gammelskog hittar man ofta spår efter hackspettar, såväl hål i trädstammar som sönderhackade kottar. Ibland sitter en kotte fastkilad i en grenklyka och då kan man vara säker på att det är hackspetten som har varit framme och satt fast den där för att på ett enkelt sätt kunna hacka i sig fröna. De tre bilderna till höger har ett samband. Kan du se vilket?

Även små djur kan lämna mycket spår. I barrskog finns ofta massor av hål och gångar som barkborrar och andra insekter har gjort i trädstammar. Oftast är det den åttatandade granbarkborren som har varit framme och gnagt de konstnärligt utformade mönster som syns under barken på granar. Jämför olika gnagspår och försök bestämma vilka arter som åstadkommit dem!

 Spår av klövar och tassar syns ibland på fuktig mark. Bevara spåren, genom att göra en gipsavgjutning. Gips finns att köpa i färgaffärer. Klipp en remsa av styv kartong – en mjölkkartong går alldeles utmärkt – och foga ihop den med ett gem. Tryck sedan ner kartongen över spåret så att det bildas en brunn att hälla gipset i. Håll i gipsblandningen och låt den stelna, ca 30 min.

Överst en kotte som hackspetten hackat på, i mitten spår av granbarkborre som hackspetten gärna äter och underst spår av hackspettens födosök.

